

XI og tyvende Møde.

Tredagen den 12te Januar 1894, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato har jeg fra Folketingets Formand modtaget Forslag til Lov om Forsvar ved Krigsretterne, saaledes som det er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget har været tilsendt de ærede Medlemmer i Kjøbenhavn, saaledes som ønsket var, og som det ganske naturligt stemmede med den store Hast, hvormed det maatte gaa, hvis Dagsordenen i Dag kunde blive fremmet.

Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdelt Forslag til Lov om Oplagsbeviser og Garantibeviser for Varer, der oplægges i Kjøbenhavns Frihavn, saaledes som det er vedtaget her ved anden Behandling.

Fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget Underretning om, at han her i Tinget agter at fremsætte Forslag til Lov om Afgang til Højtidsofferets Aflysning paa Landet. Jeg har Grund til at tro, at Ministeren vil komme til Stede under Mødet, saa at han endnu i Dag kan faa Lovforslaget fremsat.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Forsvar ved Krigsretterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes under Forhandling.

Steffensen: Spørgsmaalet om en Reform af den militære Retspleje har jo staaet paa Dagsordenen i et temmelig lang Arrække. Det er godt og vel 50 Aar siden, det første Gang blev rejst. Det, som man den Gang ønskede at reformere, var fornemlig de gældende Regler om Retsmidler mod Krigsretsdomme. Det kan selvfølgelig hende ved Krigsretter som ved civile Retter, at der indtræffer Uregelmæssigheder, at der affiges urigtige Domme. Derimod haves for Tiden kun det Retsmiddel, som bestaar i Sagens Remission til Generalauditoren, saaledes at den underkastes hans Revision, og en saadan Remission finder endda kun Sted i de aller vigtigste Sager. Det er en Selvfølge, at et langt bedre Retsmiddel vilde det være, om man i Militærretten havde en Appellinstans. Der var en alvorlig Erkendelse af dette allerede den Gang, og der blev nedsat en Kommission allerede 1841, som begyndte med at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det blev derefter allerede ved fol. Resolution af 1847 bestemt, at der skulde indføres Appeller i Militærretten, en for Landetaten og en for Søetaten. Sjælen i disse Forhandlinger var den tidligere Generalauditor Scheel. Han fortsatte Behandlingen af disse Spørgsmaal og udarbejdede i den følgende Tid et fuldstændigt Forslag om Organisation af de militære Retter og om den militære Procesmaade i det hele taget, og samtidig med ham arbejdede Generalauditoren for Søetaten Riboed paa et lignende Forslag for Søetaten. Disse to Forslag bleve færdige, og det er en Selvfølge, at et af de væsentligste Punkter i dem var, at der indførtes Appellinstancer for de militære Retter. Forslagene forelagdes Landstinget i den 2den Rigsdagsamling 1850, blev ikke færdige, forelagdes saa i 1851, men kom heller ikke da til endelig Afgørelse. Saa gik Sagen i Staa; for det første paa Grund af, at der blev indført Bestemmelser om fælles og særlige Anliggender, og Militærretten kom til at høre til de fælles Anliggender, og dernæst paa Grund af, at der forberedtes en Reform af den civile Retspleje, og man derfor fandt det naturligt at afvente, hvoreledes den kom til at se ud for at kunne bruge dem i saa nær Overensstemmelse med